

Skiparin á Tjaldrinum

Skiparin á Sally Christian Hansen hevði fyrr verið stýrimaður og skipari á Tjaldrinum. Samb. donskum bløðum var hann uppsagdur av Tjaldrinum 7-8 ár frammanundan, eftir at hann í toku hevði siglt á eitt sker, tó uttan fólkaskaða

Rithøvundurin, Martha Lichtenberg Madsen, sum ofta hevði ferðast við Tjaldrinum, hevði hesi minningarorð um hann:

Venlig og smilende – et djærvt Haandtryk – som oftest en lille Vits eller et Fornøjlet: “Kom vi maa have lidt Musik!” og saa blev spilledaasen sat i gang! Eller en liden Sømands-historie om Sejlads i tyk Taage – om Fugletræk langs dystre Klippekyster! “Kig nu ind mod Land, saa skal de bare se Løjer!” Et nap i Dampfløjten, en skingrende Tuden, og i samme Nu, netop da Ekkoet tilbage over Fjeldtop, Gjov og Sø – men ogsaa først da - bruser de Tusinder af Fugle skrigende ud af Klippeafsatser, Reder, Revner og Sprækker og fra Græsmarkerne derinde for igen – naar Ekkoet er forstummet - at vende tilbage i baksende Flokke og sætte sig tilrette paa Land, rolige og majestætiske.

En Adspredelse, en Oplevelse, en lille Afveksling i Hverdagen

om Bord at se disse Fugles-skuespil. Jo vist: Skipperen forstod saa rart at underholde den Rejsende med sin hyggelige Passiar, naar man var Gæst paa Tjaldur.

Skipperen – Kaptajn Hansen – gik fra Borde for nogle Aar siden, lidt brat og uventet, da Uheld paa Uheld fulgte den lille djærve og vellidte Mand paa hans færd under de barske Klippekyster. Saa fik han forskellige Job, og de har maaske ikke alle været lige morsomme for ham.

Naa, hans Vej gik igen op til det farlige og uberegnelige Hav til de Bølger, der er saa svære at blive Kammerat med, naar Stormen bryder løs, haarde og graa ubarmhjertige Bølger.

Aa, hvor jeg mindes disse skiftende Vinde, disse bratte og uventede Strømme. Hvor ofte hørte jeg ikke de Ord, naar man skulde med en af de smaa Baade mellem Øerne: “Skynd jer nu! Vi maa afsted inden Strømmen Vender!”

Og nu i sidste Uge, blev det altsaa Sanddamperen Sally, der gik ned! Der er bragt Sorg i Mange Hjem derved. Kaptajn Hansen var blevet Sallys Fører, og nu har han for sidste Gang passeret Klippekysten. Kun én Mand fra Sally er reddet, han fandt Grund under Fødderne ved det dystre, stejle Fjeldparti nær

Kirkebø.

Men blandt de Omkomne er rare, hyggelige og venlige Kaptajn Hansen. Et Liv er Slut – en Skæbne forlist. Rundt om havde du Venner, der ofte sendte dig en hjertelig Tanke – og hjemme i Valby sidder Hustruen og den store Børneflokk og forstaar vel ikke, at netop det skulde ske, at de ikke mere skal vente Far hjem fra korte eller lange Rejser.

Ære være Mindet om prægtige lille Kaptajn Hansen, som i Mandags fandt sin vaade Grav under færøsk Klippekyt, hvor han før havde haft sit Virke. Han fortjener at huskes endnu Længe, thi han var god, mild og hjælpsom mod store og smaa.

Nationaltidende skriver millum annað um Chr. Hansen:

I mere end en halv Snes Aar var han Styrmand ombord (á Tjaldrinum). I 1929 rykkede han frem til Kaptajn, fordi Skibets Fører gik tilbage til ØK.

I 2 Aar førte han Skibet til alles tilfredshed. Faa kendte som han de færøske Farvande, hvor Atlantens Vandmasser presses gennem Klippeslugter med en hastighed, man ikke drømmer om, hvis man aldrig har set det.

Saa brød han ud i Haab om at kunne skabe sig en selvstændig Virksomhed. Det slog fejl for

Christian Hansen hevði siglt við fyrsta Tjaldur

Yvirmenn á Tjaldrinum. Christian Hansen er nr. 2 frá vinstru. Veit nakar hvørjir hinir eru?

ham, og da han førte Skib igen, var det en Klampenborgbaad af de smaa forældede Baade. I de senere Aar førte Hansen Baade for Burmeister & Wain, de brede lave Baade, som sejler med Gods og Arbejdere fra Sydhavnen og Christianshavn til Refshaleøen.

Med Sally vilde nu den 55 Aarige Sømand paany frem til en

bedre stilling.

Greinin endar við, at Christian Hansen av mongum sjófélki var ávaraður móti at fara. Føroyska farvatnið var munandi vandamiklari enn tað íslenska, har Sally eisini hevði roynt seg. Men hann helt seg kenna viðurskiftini nóg væl til at kunna makta hesa uppgávu.

Sjófrágreiðingin

- S/S Sally af København, 106 Brt. Bygget 1904 af Staal. Paa Rejse fra Thorshavn til Sandø med Sand.
- Forlist d. 22/5-39 ved Færøerne 5 Omkomne.
- Søforhør i Thorshavn d. 24/5, 26/5, 7/6 og 4/8-39.
- Forlisanmeldelse dat. København d. 24/8 39

Kl ca. 2 afsejlede Sally fra Thorshavn. Det blæste en SØ-brise, og vejret var klart. Skibet var lastet med ca. 65 m3 Sand, 2 Tons Rundjern, der laa paa dækket i Bbs side, 50 Stk. lange Brædder, der laa paa Dækket i Stb Side, 3 ca. halvfulde Tønder Olive om Stb, ca. 20 sække Kul under Redningsbaaden om Bb, ca. 30 Stk Bjælkeender af ca. 1-1,5 fods længde, der laa foran Baaden, samt en Dykkerpumpe. Under Styrehuset lå noget Dykkermateriel og i Bb side endvidere et 10 m langt 12 Tommer Rør. Sandet i Lastrummet, hvis luge

var utildækket, var vådt; men der fandtes ikke Vand i Lastrummet.

Skibet havde en Dykkerpram og en Jolle paa Slæb. Sally sejlede i en Afstand af ca. 3 Sm fra Land langs Sandø.

Kl. ca. 730, da Sally befandt sig ved den S.-lige Ende af Øen udfor Dalsnypan, hvor Søen paa Grund af Strømmen var meget urolig, brækkede Slæbetrossen til Dykkerprammen. Det lykkedes at vende Sally og faa Prammen fastgjort paa ny; men kort efter brækkede Trossen atter, hvorfor Sally endnu engang vendtes for at faa fat i Prammen. Under disse Manøvrer fik Skibet ca. 30° Stb. s Slagside og tog Vand ind i saavel Lastlugen som Bunkerlugen, der ligeledes var utildækket, samt gennem Kædetudene ned i Kædekassen. Skønt Maskinen gik Fuld Kraft Frem, gjorde Sally kun ringe Fart mod Strømmen, og da en Del af det paa Dækket

liggende løse Gods havde blokeret Styreledningen, maatte der to Mand til at styre. Kl. ca. 10 havde Sally en Slagside paa ca. . 60°, og Vandet strømmede ned i Lasten gennem den aabne Luge, og da der syntes Fare for, at S. vilde kæntré og synke, blev Redningsbaaden sat paa Vandet. Under Udsætningen, der var vanskelig, fordi Baaden stod i Bb.s Side, fyldtes Baaden halvt med Vand. Besætningen gik i Baaden, og da Skibet kort efter kæntréde og sank, ramte Skorstenen Redningsbaaden, hvorved denne fyldtes med Vand. Lidt senere kæntréde Baaden, og Føreren, Maskinmesteren og to Matroser reddede sig op paa Baadens Køl, medens en Passager kom op paa Taget af Styrehuset, der flød klar af Skibet, og Skibsdrengen flød rundt paa en Stige. Ca. en halv Time senere lykkedes det at faa Baaden rettet op, og alle kom op i den igen. Kl ca.

12 afgik Drengen og Passageren ved Døden. Der sattes Sejl, og det forsøgtes forgæves at sejle efter en Trawler, der var i Sigte. Alle løse Genstande i Baaden, der stadig var fuld af Vand, var kastet over Bord, og to Redningsbælter samt tre Redningsveste var fastgjort under Tofterne.

Kl. ca. 1230 døde Maskinmesteren. Kl. ca. 13 kæntréde Baaden atter, og Føreren faldt i Vandet og druknede.

Efter mange forgæves Forsøg lykkedes det de 2 endnu i Live værende Matroser paa ny at faa Baaden paa ret Køl. Baaden drev ned mod Suderø og vestpaa mellem Store Dimmon og Lille Dimmon. En Baad kom i Sigte mellem Store Dimmon og Lille Dimmon i ca. 200 mtr s Afstand, og de forsøgtes forgæves at tiltrække Baadens Opmærksomhed. Kl. ca. 3 afgik den ene af Matroserne ved Døden. Baaden drev nu mod V. saa langt,

at Budatangi paa Sandø og Høddin paa Skuø samt Klorratangi og Villingatangi saas overet, hvorefter Baaden drev tæt forbi Trøllhødda til S.-Spidsen af Kolter og derefter S. om Hestø til midtvejs mellem Kirkebø og Velbestad. Det lykkedes den overlevende Matros at vrikke Baaden til Land ved Kirkebø, hvor han gik op i en Lade og sov, indtil han senere blev fundet.

- Anm. 1. De omkomne er: Ingeniør Niels Monberg af København
- Skibsfører Christian Hansen og Maskinmester Refslund Skov begge af Valby
- Matros Eigil Olsen Gaarslev af København
- Skibsdreng Carl Olsen af Sørvaa.
- Anm. 2. Ministeriet maa antage, at Forliset skyldes, at Skibets Lasteluge og Bunkerluge ikke var tildækket og skalket.